

Nov 2024, v.46

Söndagen före domsöndagen Vaksamhet och väntan

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

S: PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Onsdag 13 november

18:00 Existens Studiecirkel för unga män. Intrasserad? Hör med Pastor Carl

Torsdag 14 november

Öppen Kyrka

13:00-15:00 Dagträff.

17:00-19:30 Kvällsträff. Soppa serveras kl.18:00

Lördag 16 november

16:30 Mackfabrik och diakonivandring

Söndag 17 november

11:00 Gudstjänst

Predikan: Jenny Arnerlöf

Organist: Maria Wilsson

Bibeltexter: Sefanja 3:8-13,

Uppenbarelsboken 3:10-13,

Matteusevangeliet 25:1-13,

Psalm 139:1-18

VIKTIG INFORMATION

I söndags hade vi församlingsmöte och beslutade om Budget och Färdplan. Med de beslutade har vi fått karta och kompass för hur vi under kommande år ska gå vidare. Vi fick också information om Jesusstatyns renovering samt olika sätt att vara delaktiga med våra gåvor i församlingens liv. Tillsammans tar vi ansvar för vår församling!

Kontakta pastorn:

Pastor Jenny Arnerlöf
070 306 6346,
pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:
073 261 1600
diakonipastorn@stpeterskyrka.se

Jag har underbara minnen av vaksamhet och väntan från min barndom. När min familj flyttade till Virginia lämnade vi världens bästa kusiner i delstaten Maryland och en gång per år åkte de ner för att hälsa på oss över en långhelg. Det fanns alltid stor glädje i förberedelserna – att göra ordning sängplatser och baka och laga en del av maten i förväg. Väntetiden var alltid en spännande tid, åtminstone i början. Men våra kusiners förhållning till tid var flexibel... mycket flexibel. Vi hade allt redo för deras ankomst som var beräknat till cirka kl. 17:00 men varje år blev scenariot detsamma. Timmarna gick utan att de dök upp.

Vi bodde längs en lågtrafikerad grusväg så varje brummande motor fick oss att hoppa till och vara på alerten. Jag minns fortfarande ståhejet som blev till när deras bil många timmar senare rullade in på vår uppfart. Väntetidens frustration försvann på ett ögonblick (åtminstone för oss barn). Kan sådana livserfarenheter vara en bra bild för livet i väntan på Gud? Ingen bild är perfekt men jag ser likheter. Förberedelser som gör oss redo för Guds ankomst kan vara en källa till glädje.

Att vänta på någon eller något som man inte kan påverka är en av livets ständiga utmaningar. Hur väntar man utan att bli trött och sur, uttråkad och likgiltig, eller ängslig och rädd? Det är möjligt att använda alla livets väntetider som mötesplatser där vi välkomnar och spanar efter Guds närvaro. När vi står och väntar på en vän kan vi iakttä och be för platsen och människorna runtomkring oss. När vi väntar på ett besked kan vi lägga märke till de olika känslorna som uppstår inombords hos oss och lyfta dem i bön till Gud som hjälper oss att vara redo för svaret som kommer. Vaksamhet och väntan angår det kristna livet året om – inte bara under härliga ”novent”.

I söndags sjöng vi en psalm som jag har kommit att älska, *Någon skall vaka i världens natt*. Den fångar upp så många olika sätt som vi kan vaka och vänta på Gud i världens natt: tro i mörkret, omsorg om de svaga, att följa Guds bud, bära en annans nöd, visa mildhet, strida för andras rätt. Men det som jag älskar mest med psalmen är sista versen:

*Herre, du vakar i världens natt, Herre, du bor i mörkret,
Herre, du visar oss Kristi dag. Mitt under livets tyngsta slag
är vi hos dig, du vår Gud.*

Jenny Arnerlöf

Ekumenisk kyrkan